

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2To/47/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010006  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824010006.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliáša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milan Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., prechodne bytom F., G. XXX/X, trestne stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 01. júla 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/1/2024 zo dňa 19. februára 2025 a takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B.

o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 3, § 36 písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/1/2024 zo dňa 19. februára 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, dňa 7.5.2023 čase približne o 11.40 hodine, bez súhlasu vlastníkov nehnuteľnosti - rodinného domu na adrese H. XXX/XX I. D. J., ktorými sú poškodení B. B., nar. X.X.XXXX a K. B. a taktiež s vedomosťou o veku a zdravotnom stave poškodeného B. B., vošiel cez neuzamknutú kotelňu do jeho vnútorných priestorov a prešiel do kuchyne.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného B. B., nar. X.X.XXXX, bytom J., H. XXX/XX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovne :

„Napadnutým rozsudkom súd uznal obžalovaného A. B. vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, f/ Trestného zákona a podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Ďalej súd rozhodol, že podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený B. B., nar. X.X.XXXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Tunajšia prokuratúra odvolaním napáda prílišnú miernosť uloženého trestu, s ohľadom na osobu obžalovaného s poukazom na jeho trestnú minulosť, jeho doterajší spôsob života a povahu spáchaného skutku.

Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v podstate uviedol, že vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, súd zistil u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na spôsob spáchania činu, jeho následok, pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy; uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí od troch rokov odňatia slobody do ôsmich rokov odňatia slobody podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, sa javilo súdu aj napriek osobe obžalovaného ako mnohokrát súdne trestaného recidivistu ako neprimerane prísny trest. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa názoru súdu uloženie trestu obžalovanému v rámci základnej trestnej sadzby 3 roky odňatia slobody až 8 rokov odňatia slobody nenaplní účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 3 roky odňatia slobody až 8 rokov odňatia slobody by bol vzhľadom na osobu obžalovaného, aj vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísny trest a na naplnenie účelu trestu postačuje aj uloženie kratšieho trestu a to za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd v rámci adhézneho konania odkázal poškodeného B. B. s nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku pretože na vyslovenie povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a trestné stíhanie by sa predĺžilo.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako

samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväži najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Stotožňujem sa s názorom súdu, ktorý pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a okolnosti prípadu. Avšak práve po zhodnotení všetkých týchto skutočností, majúcich význam pre rozhodnutie o treste, nie je možné sa stotožniť so záverom súdu, ktorý obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona v trvaní desať mesiacov. Takýto trest považujem za neprimerane mierny a nespravodlivý a nie je ani spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel u obžalovaného a preto mám za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona.

Je potrebné poukázať najmä na osobu obžalovaného a na doterajšie vedenie jeho života. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný. Vo väčšine prípadov sa jedná o odsúdenie za krádeže, pričom mu boli uložené aj nepodmienečné tresty. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. 0T/51/2022 zo dňa 22.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, č. 3To/43/2022 zo dňa 07.09.2022 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kedy mu bol mimo iné uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 09.10.2022.

V súvislosti s vyššie uvedeným si však v prvom rade dovoľujem uviesť, že súd napriek tomuto svojmu konštatovaniu v rámci ukladania trestu nijako túto skutočnosť nezohľadnil, resp. jeho rozhodnutie pri ukladaní trestu je jednostranne zamerané len na nešpecifikované pomery obžalovaného a na výšku spôsobenej škody bez toho aby bolo akýmkoľvek spôsobom zohľadnené, že obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa prakticky neustále a aj napriek viacerým predchádzajúcim uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody (celkovo šiestim) dopúšťa páchania jednak trestnej, ale aj inej protiprávnej činnosti v podobe spáchania celkovo 42 priestupkov ku dňu 19.2.2025, ktoré, majú prevažne charakter vedenia vozidla pod vplyvom alkoholu, avšak v troch prípadoch aj charakter priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a v troch prípadoch charakter priestupkov krádeže.

Z uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaný sa opakovane, od roku 2012 dopúšťa páchania trestnej činnosti a konania, ktorým porušuje normy spoločnosti a doposiaľ uložené podmienečné tresty odňatia slobody ale i výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na neho žiadny vplyv. Obžalovaný je osobou, ktorá sa prakticky neustále, aj napriek viacerým predchádzajúcim uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody dopúšťa páchania trestnej a inej protiprávnej činnosti.

Absencia uvedenia týchto dôvodov, tak podľa môjho názoru spôsobuje arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, a to jednak z hľadiska opomenutia individuálnej a generálnej prevencie, ale aj s prihliadnutím na to, že okolnosti prípadu, ktoré môžu odôvodniť postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona možno aplikovať len za predpokladu vyjadreného v zákone, t.j. že je daný materiálny predpoklad pre takýto postup spočívajúci v tom, že použitie nezniženej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia navyše vyplýva už zo samotného jeho názvu, v dôsledku čoho nejde o pravidelný postup a jeho použitie teda nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Všetky uvedené podmienky navyše musia byť splnené kumulatívne a nemožno medzi ne zaradiť len skutočnosť, že zákon ustanovuje za konkrétny trestný čin trestnú sadzbu, ktorá sa môže subjektívne javiť ako prísna.

Zo základných zásad ukladania trestov zakotvených v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasledovných vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti

pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a okolnosti prípadu mám za to, že súdom uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov, nakoľko je neprímeraný a nedostatočný a nie je možné predpokladať, že takto uložený trest bude pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani z hľadiska verejného záujmu voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Súčasne takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/1/2024 zo dňa 19.2.2025 vo výroku o treste a to z dôvodu, že súd sa zjavne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj preto, že uložený trest je zrejme neprímeraný a aby v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Obžalovanému navrhujem podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, na výkon ktorého obžalovaného zaradí podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom prevzatí výroku o náhrade škody.“

K dôvodom odvolania prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

„Dňa 12.05.2025 mi bolo doručené odôvodnenie odvolania Okresnej prokuratúry v Prievidzi vo veci obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, vedenej pod č. k. 2T/1/2024.

Okresný súd v Prievidzi na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne vykonal dokazovanie, ktoré bolo nariadené krajským súdom a po rozsiahlom dokazovaní vo veci rozhodol. Pri ukladaní trestu a výšky trestu riadne zistil skutkový stav, ktorý správne vyhodnotil a uložil môjmu klientovi trest odňatia slobody nepodmienečne na dobu 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na všetky prítiažujúce okolnosti ako aj poľahčujúcu okolnosť opätovne tvrdím, že okresný súd správne vyhodnotil všetky skutočnosti pre uloženie výšky a spôsobu trestu, a preto jednoznačne žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie Okresnej prokuratúry v Prievidzi z a m i e t o l.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v súlade s doručeným odvolaním. Obžalovaný A. B. sa nezúčastnil verejného zasadnutia, pričom boli splnené zákonné podmienky na jeho konanie v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“)

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru,

príčom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por..

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania vecí odvolací súd zistil, že obžalovaný A. B. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného A. B., ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému A. B..

Pokiaľ ide o námietku prokurátora voči uloženému trestu odňatia slobody, z podaného odvolania a jeho odôvodnenia vyplýva že prokurátor fakticky namietal nedôvodnú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) a z toho vyplývajúcu nezákonnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožnil so správnosťou argumentácie prokurátora.

V súvislosti s prokurátorom namietanou aplikáciou § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu odňatia slobody, odvolací súd považuje za potrebné dať za pravdu prokurátorovi v tom, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku síce poukázal na skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu, tieto však nemožno považovať za také mimoriadne skutočnosti, ktoré by oprávňovali znížiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom neodôvodňovali použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. Okolnosti, za ktorých bol stíhaný skutok spáchaný a predovšetkým doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý svedčí o jeho sklonoch páchať úmyselnú trestnú činnosť, nemožno považovať za okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného predpokladané v § 39 ods. 1 Tr. zák. Rovnako tak treba prihliadnuť

na zavrhnutiahodný motív obžalovaného, ako aj skutočnosť, že sa neštil spáchať trestný čin voči osobám vysokého veku. Preto odvolací súd v súlade argumentáciou prokurátora dospel k záveru, že okresný súd v prípade obžalovaného, ktorého správanie podľa registra trestov vykazuje znaky dlhodobej recidívy, nemohol aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.,

v dôsledku čoho uložený trest odňatia slobody odvolací súd vyhodnotil ako nezákonný pre nesplnenie podmienok podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutých výrokov o uloženom treste.

Keďže v napadnutom rozsudku bol správne zistený skutkový stav, boli podľa odvolacieho súdu splnené podmienky, aby mohol sám vo veci rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o výmeru ukladaného trestu odňatia slobody, odvolací súd v zmysle § 34 ods. 2 Tr. zák. zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37

písm. m) Tr. zák. (už bol za trestný čin odsúdený). Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal a úprimne oľutoval), odvolací súd dospel k záveru o jej nepriznaní, nakoľko má pochybnosti o úprimnom oľutovaní trestného činu

v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. vzhľadom na recidívu obžalovaného A. B. a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že v minulosti bolo na obžalovaného v záujme dosiahnutia výchovného účelu trestu opakovane pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. Ani táto najprísnejšia forma trestu však nevedla

u obžalovaného k náprave a neodradila ho od páchania ďalšej závažnej úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú bol už minulosti právoplatne odsúdený. Kriminálna minulosť obžalovaného tak svedčí o jeho

neúcte k hodnotám chráneným Trestným zákonom, o sťaženej možnosti jeho prevýchovy a o nutnosti uplatnenia represívneho účelu trestu. Odvolací súd tiež prihliadol na okolnosť, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu, pri ktorom je zákonom ustanovená trestná sadzba v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k názoru, že v záujme ochrany spoločnosti bude potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho sudu rozhodné, že obžalovaný A. B. bol v minulosti viac krát odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť. Podľa názoru krajského súdu je u obžalovaného A. B. rozhodná skutočnosť, že bol už viac krát vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom z posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody bol prepustený len niečo viac ako 6 mesiacov pred spáchaním trestnej činnosti v prejednávanej trestnej veci.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prejednávanom prípade v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného A. B., jeho doterajší spôsob života, zohľadňujúc fakt, že u obžalovaného A. B. ide o osobu, ktorá bola doposiaľ viackrát súdne trestaná, viac krát bolo na jeho osobu pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo zjavne nemalo na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, pretože ho od spáchania ďalšej trestnej činnosti neodradilo.

Preto odvolací súd pri absencii podmienok na použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na vyššiu mieru závažnosti konania obžalovaného vo vzťahu k jeho recidíve a sklonom páchať úmyselnú trestnú činnosť, dospel k záveru, že v rámci trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. (v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov) sa účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 3 rokov.

S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do stredného stupňa stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním zločinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.